

οἰκεῖον ἔσι βᾶσα συμβαίν γέπω.

ΙΒ. Καὶ μὴν ἀκεσμὸν ἀκρίτως τις λαμβάνων
 230 τόνδ' ἐν νόσοις ταύταισιν, ἀλλ' ἐξαιρέτως
 ταῖς ἐκ κατάρρων φυμὶ, βῆστον ἀν εἰς ἔθος
 νόσον καταζήσειεν, ὥσθ' ὑποσρέφειν
 καὶ μηδὲν εἰναι τόνδ' ἀκεῖθ' ἄλλως γέπως,
 ἢ τῷδ' ἀκεσμῷ. τεθδ' ὅγ' ἐμφανὲς πέλει
 τῷ πισκοπῶντι τὰς βοπὰς αἱς οὐ φύσις
 καὶ τῆς υγείας ἐκτροπῇ σμικρᾷ μόνῃ,
 καὶ εὐπετεζέραισι ταῖς δε ταῖς νόσοις
 ἀεὶ ποτὲ ἐνδείκνυσιν, εὐθύνεστά πω
 χυμῆς κακεῦντος εὐθὺ τὴν βύμην, οὐδεν
 240 ἀπαξ τις ἐξήντλησε τόνδ' οὐ πολλάκις,
 τεθδ' ἐκκρισιν σπεύδεσσα τὴν πρὸν εἰς ἔθος.
 ταύτης βραδυνόσης δὲ, χυμὸν τόνδ' ἔσω
 χωρεῖντ' ὀπιαθόρμητον αὔθις ἐς τόπους
 εἴωθεν ὠθεῖν τὰς προτεῦ πεπονθότας,
 οἵ αδρανεζέρχες γε, δρῶστ' αὖ ταυτά πω
 ξυμπτώματ' ἐν κάμυσσι καὶ χείρω πλέον.
 οὐν βῆσον ἐκ τῷδ' ὀκτώ αποσπάσειέ τις,
 250 τοῦτον τάδ' ἀλλαζήσειεν ἄλλως ἐδέ πω,
 οὐν μὴ φλέβα σχάσητις αὐτίχ' ὡς ἔθος
 χυμόν τ' ἀπαντλῶν σώματός θ' ἄμα θένος,
 καὶ τὸν μὲν ὃ σύμπαντα, τεττὶ δὲ πρόπαν,
 ὡς τόνδε θᾶσσον αὖ παλινδρομεῖν νόσον.
 χ' ὅτως ἄρ' εὐάλωτον εἴργασαι δέμας